

MOVEM CORNELLÀ

(DES DE CASA)

Juny 2020

Gràcies!

**Reflexions des
del confinament.**

**Com sortirem
d'aquesta crisi?**

Per una sortida equitativa
Defensem béns comuns
Reforcem serveis públics
Protegim drets socials

EN COMÚ
MOVEM CORNELLÀ

PROTEGIR EL TREBALL DIGNE; EMANCIPACIÓ I TRANSFORMACIÓ SOCIAL.

Per Núria Lozano, membre de l'executiva nacional de Catalunya en Comú.

Ja fa prop de tretze anys des de l'inici de l'estafa disfressada de crisi que va obrir la porta a la depredació del sector públic, amb la precarització de la vida de la població i la pèrdua de drets laborals i de ciutadania com a nucli del continu deteriorament de les condicions de vida. **Aleshores es vivia a les nostres ciutats una autèntica situació d'excepció social, de la que el municipalisme n'era l'últim mur de contenció.**

I és en aquest context d'emergència social que es produeix l'esclat de la **pandèmia del COVID-19. Una emergència d'origen sanitari que ha adquirit ja una dimensió de crisi social i econòmica de dimensions difícilment imaginables**, però que a hores d'ara ha impulsat les xifres de desocupació als seus nivells més alts des de fa set anys. Ha provocat centenars de milers d'ERTO's i és causa directa o indirecta del tancament de milers de negocis, així com de la reducció de la pràctica totalitat dels ingressos de centenars de milers de treballadores autònomes i PIME's arreu de l'estat.

El confinament de la població ha ocasionat una paralització de bona part de l'activitat econòmica, mentre els sectors essencials per a fer front a la pandèmia posen en evidència la seva feblesa, amb una elevada dependència dels subministraments exteriors, especialment en matèria sanitària, fruit de dècades de deslocalització industrial i globalització neoliberal controlada per les multinacionals.

Però també ha disparat de forma exponencial els nivells de desigualtat entre una majoria per qui, perdre el salari equival a no poder subvenir amb un mínim de dignitat a les seves necessitats més elementals.

I malgrat tot és justament ara quan més evident resulta la importància dels treballs productiu i reproductiu com a força creadora amb capacitat de transformar la realitat i garantir el bé comú per a la majoria de la població. **Són les treballadores de la salut i la cura de les persones, així com de tots aquells sectors productius que arriben a les seves vides, qui estan garantint les necessitats essencials**, les que salven milers de malalts víctimes del COVID-19, encara més en un context de manca d'inversió pública en salut pública i universal.

Cal no perdre de vista el treball en una dimensió sovint oblidada i en canvi, aquests dies que ens trobem confinats als nostres domicilis, d'una rellevància importantíssima: com a **factor de cohesió social, de construcció de teixit social**. D'aquí la importància de l'**Escut Social implementat pel Govern de Coalició a l'Estat**, amb propostes laborals i socials inclusives i protectores de les persones més afectades i dels seus llocs de treball.

La sortida de la **crisi del 2008** va situar la majoria de la població en una situació d'extrema vulnerabilitat, l'adopció de **mesures protectores d'urgència**, fins i tot més enllà del

període de confinament, és la diferència entre la precarietat i l'exclusió social que la fallida de l'estat del benestar ja no està en condicions d'evitar.

Enfront de la desregulació de les condicions de treball, cal un **model de Relacions Laborals** alternatiu al de les reformes laborals, que protegeixi la gent en temps d'atur i precarietat vital extrema per a no deixar ningú enrere.

Però no tindrem llocs de treball a regular si no disposem d'una planificació de l'economia com a garantia de viabilitat econòmica a futur i capacitat per atendre a circumstàncies imprevistes i d'emergència com les actuals. Davant l'escassetat de béns d'equip i subministraments sanitaris essencials, només la mobilització del coneixement aplicat i la capacitat d'adaptació del teixit productiu local està permetent fer front al col·lapse de les cadenes de producció industrial internacional amb capacitat de resposta gairebé immediata.

Necessitem un nou **model productiu basat en sectors de més valor afegit**, amb una necessària sobirania econòmica mitjançant un **procés de reindustrialització sostenible** en sectors estratègics que garanteixin les necessitats essencials de la població, amb participació pública, especialment en subministraments sanitaris.

Sense que això impliqui un desvalor del treball corresponent al sector serveis, **sense indústria no hi ha futur**, només garantint l'existència d'un teixit productiu local, amb capacitat per a garantir treball digne i amb drets, tindrem la possibilitat de posar fi a la precarietat i garantir la suficiència del nostre sistema productiu.

I tot i això no n'és suficient, perquè sense treball productiu potser no hi ha futur, però sense treballs reproductius no hi ha humanitat, sense el reconeixement dels treballs estem abocats a una societat purament competitiva on el més fort esclafa sense compassió el més feble.

En aquest sentit el municipalisme transformador, des d'una administració molt propera a la ciutadania com és la local, en té un paper fonamental en matèria d'igualtat, així com de polítiques actives d'ocupació. Quelcom del que l'acció de Govern que des de l'Ajuntament de Cornellà gestionen els companys del Comú de Cornellà n'és el perfecte exemple: **treballant cada dia per fer possible una altra forma de vida, de qualitat, amb igualtat, amb ocupació, amb drets, amb humanitat.**

L'endemà el món potser no serà el que hem conegut fins ara, però per construir-ne un altre de més humà, més compassiu i, per tant, on el treball sigui un mitjà d'emancipació i no una condemna a l'esclavatge, el municipalisme transformador està cridat a ser decisiu.

Noves polítiques d'ocupació per una nova etapa econòmica

Per Sergio Gómez, regidor d'ocupació i polítiques comunitàries a l'Ajuntament de Cornellà de Llobregat per En Comú Movem Cornellà.

Més de deu anys després de l'esclat d'una crisi financera global que va sacsejar i tensar el sistema com mai en el marc d'un escenari de globalització, ara ens trobem davant d'una nova crisi de naturalesa totalment diferent que ha aturat l'economia a escala mundial i que pot tenir efectes devastadors sobre l'economia i el Mercat de Treball; però sabem, i el govern central ho està demostrant amb les mesures preses durant tots aquests dies, que no podem caure en els errors del passat per afrontar aquest nou període.

Als esforços d'equilibri entre reactivació econòmica, manteniment de llocs de treball i redistribució, s'uneix un nou factor que cal tenir molt en compte en aquesta crisi: **la preservació de la salut pública en la lluita contra el COVID-19**. Caldrà doncs, cercar els equilibris perfectes que permetin sortir de forma lenta, segura i amb garantia de drets i oportunitats per a tothom. Sabem que no serà fàcil però creiem que les mesures preses fins ara, i la determinació del govern de l'Estat de no deixar a ningú enrere, suposen una molt bona garantia de caminar en la bona direcció.

A Cornellà, situada a la 2a comarca de Catalunya amb un major nombre de persones treballadores afectades per ERTD (81442), sabem que tindrem molts reptes al davant per als quals ens hem de preparar afrontant des de l'àmbit local la gestió de les polítiques actives d'ocupació, i sempre amb la més que necessària cooperació amb la resta d'Administracions i agents socials que operen al territori.

Treballarem per donar resposta a les necessitats que en l'àmbit de la recerca de feina tinguin els ciutadans/es de Cornellà, adaptant-nos a aquesta nova realitat que tot just encetem. Treballarem per reforçar l'atenció individualitzada, alhora que incorporarem mesures de gestió telemàtica de serveis que permetin arribar a més gent i de forma més segura. Treballarem en la redefinició i ampliació de programes de foment directe de l'ocupació, com **"l'Occupa'm 6+6"**, que ajudi a les **petites i mitjanes empreses de la ciutat a mantenir els llocs de feina anteriors a la crisi**. Apostarem per ampliar la nostra **Oferta Formativa Professionalitzadora**, incorporant també itineraris formatius més amplis a nous **Plans d'Ocu-**

pació que millorin la futura ocupabilitat de les persones beneficiàries.

Un conjunt de mesures que, sense dubte, hauran d'anar acompanyades de polítiques de garantia de renda que permetin treballar amb la ciutadania amb la "tranquil·litat relativa" de **disposar de recursos suficients per cobrir les necessitats bàsiques**, i amb polítiques de foment d'un canvi de model productiu que diversifiqui la nostra economia per tal de no seguir basant el nostre creixement en sectors intensius en mà d'obra poc qualificada, amb elevades taxes de temporalitat i sobre un model de relacions laborals que ha menyspreat, mitjançant les darreres reformes laborals, l'important paper del sindicalisme.

Com a força essencialment municipalista creiem que la reconstrucció començarà, com sempre, per **la resposta que des del territori puguem oferir als ciutadans i ciutadanes que s'apropen a l'Administració més propera** (els Ajuntaments) per sol·licitar respostes a les seves preguntes i solucions als seus problemes. Per tant, confiem que la reconstrucció a banda de ser un **acte de responsabilitat social i política**, també ha de ser un **acte de transversalitat** i participació que permeti adaptar les respostes a les diverses realitats existents.

Estem segurs que ben aviat ens retrobarem als carrers de la nostra ciutat. Ara ens toca lluitar perquè aquesta tornada la puguem fer en les millors condicions socials i econòmiques possibles, i sempre tenint en el record a aquelles persones que ens han deixat com a conseqüència directa d'aquesta crisi sanitària.

Treballarem per donar resposta a les necessitats que en l'àmbit de la recerca de feina tinguin els ciutadans/es de Cornellà, adaptant-nos a aquesta nova realitat que tot just encetem.

Treballarem per reforçar l'atenció individualitzada, alhora que incorporarem mesures de gestió telemàtica de serveis que permetin arribar a més gent i de forma més segura.

Per un nou pacte social.

La nostra ciutadania ha demostrat el grau de solidaritat i cohesió en les situacions complexes com les que estem vivint. El poble ha volgut organitzar-se per ajudar a les persones grans i a les famílies amb dificultats. Volem agrair l'esforç a tots els voluntaris i voluntàries, que pel seu compromís i solidaritat es posen al servei, amb tots els seus esforços, de les persones que ho necessiten.

El context actual està generant una taxa d'atur més alta, el nombre de desnonaments anirà ampliant-se i els recursos propis de la ciutat com la **Botiga Solidària**, els **serveis socials** o l'**OME (Organització Municipal Excepcional)** estan demostrant que hi ha un nombre de demandes cada cop més altes i complexes. A conseqüència de la taxa d'atur, les desigualtats i pobresa, tant dels infants com de les famílies, han crescut desmesuradament. Les relacions socials entre els membres familiars i les comunitats de veïns estan creant situacions de tensió que poden esdevenir perjudicials o conflictives en un llarg termini. L'ajuntament ha creat nous serveis que són poc coneguts per la ciutadania, ja que no s'han utilitzat medis de difusió de manera adequada, perquè no tothom pot accedir al web de l'Ajuntament. Aquests nous serveis han de ser transparents, i a la vegada, les dades han de ser conegudes i estar a l'abast de tot el poble.

L'ajuntament ha creat nous serveis que són poc coneguts per la ciutadania, ja que no s'han utilitzat medis de difusió de manera adequada, perquè no tothom pot accedir al web de l'Ajuntament.

Tota la situació té conseqüències socials i econòmiques molt negatives, per tant, és necessari un **nou pacte social més participatiu i més transparent per a la recuperació de la ciutat**, ja que el context fa que s'agreugen les desigualtats socials estructurals i apareixen de noves com pot ser la possessió de **dispositius tecnològics i els coneixements bàsics necessaris per a l'ús d'aquests**. Els acords han de ser creatius i innovadors, però sobretot han de ser realistes amb les característiques de la ciutat. Una ciutat amb molta gent gran, amb un percentatge d'immigració alt, i barris molt heterogenis. El teixit social i les entitats (associacions veïnals, sindicats, AMPA's, comerciants, empresaris, etc.) han de poder participar en el pacte social des de diferents angles amb el coneixement de la realitat actual de la nostra ciutat.

Lo esencial, lo importante: el trabajo de cuidados.

Tras muchas luchas compartidas, las mujeres, desde los diversos feminismos, habíamos logrado poner en la agenda política la desigualdad de género como una cuestión ineludible que había que afrontar ya. **La crisis del Covid-19**, una crisis **social, sanitaria y económica**, ha impregnado nuestras vidas.

La historia ya nos ha enseñado que las crisis siempre vuelven a situar a las mujeres como uno de los colectivos más afectados. Esta vez no ha sido diferente.

Hace tiempo, que la pobreza y precarización laboral tiene rostro de mujer. Durante esta crisis se ha puesto de relieve uno de los ámbitos más infravalorados y a la vez más necesarios que nunca, como es el **trabajo de cuidados**. En cuarentena, en confinamiento, con otros sectores económicos a medio gas, han evidenciado que lo más esencial es lo más imprescindible: el trabajo de cuidados. Y ahora nos preguntamos: **¿será que, sin los cuidados, sin la atención integral a las personas, la sociedad no es capaz de salir adelante?**

Pues efectivamente, son esenciales y son desarrollados mayoritariamente por mujeres, y son ellas las que están sufriendo en estos momentos tan difíciles, una enorme carga emocional, social y familiar. Una carga que soportan las **trabajadoras del sector de la dependencia, las trabajadoras del hogar, las trabajadoras de los cuidados sanitarios, las personas que asumen el cuidado en las familias, las personas que limpian, desinfectan, nos escuchan, ... las personas que nos cuidan**. Además, se han sumado las tareas que tienen que ver con el cuidado de hijos/as y/o familiares, que desde no hace mucho tiempo, se han externalizado de los hogares, como la educación escolar o el cuidado intensivo de personas

dependientes. Ahora han vuelto a ser asumidas por las unidades primeras familiares; y dentro de estas, mayoritariamente por las mujeres.

No olvidamos tampoco, a todas aquellas mujeres que, además, tienen que convivir durante todo este tiempo de **confinamiento con su enemigo, su maltratador**. Una suma que no hace nada más que condenarlas a ellas y a sus hijas e hijos, si los tienen, a profundizar en el miedo y el desprecio que sufren, sin darse cuenta de que son unas heroínas, sin querer serlo.

Vivimos a una sociedad patriarcal contra la cual tendremos que continuar luchando durante la nueva normalidad que comenzamos en la salida de esta crisis sanitaria. Esperamos, que el nuevo escenario que se abre, sitúe en el lugar que le corresponde a los trabajos de cuidados que durante todo este tiempo se han demostrado esenciales y que, anteriormente, estaban invisibilizados y precarizados.

Continuaremos luchando por una sociedad que ponga en el centro lo que se ha demostrado ser esencial: el cuidado. Porque si bien antes ya lo sabíamos y muchos lo negaban, esta crisis que vivimos nos da la oportunidad de confirmarlo y cambiarlo.

Tenemos ante nuestros ojos las evidencias. Por coherencia construyamos, con nuestras mentes, las transformaciones. Y, con nuestras manos, elijamos una sociedad que cuide.

Ara més que mai: educació, cultura i comunitat.

Després de l'emergència sanitària i laboral, tocarà l'educativa en el sentit més ampli del terme. **El cost educatiu, social i emocional que suposarà per als infants el confinament és ara mateix inquantificable**, però els experts donen per fet que serà molt més alt per als alumnes més vulnerables, que no tan sols no tenen dispositius tecnològics per treballar sinó que durant setmanes no rebran pràcticament cap estímul educatiu ni cultural.

Hi ha recerques que han constatat que poden arribar a haver-hi **tres anys de diferència en acabar la primària** en funció de si els alumnes han tingut estímuls a banda de l'escola, com les extraescolars o l'orientació de les famílies.

Amb el risc evident que el tancament de les aules se superposi amb la desconexió de les vacances d'estiu, cal elaborar un ampli programa d'actuacions des de la segona quinzena de juny fins a la primera setmana de setembre.

Hem de fer tot el que puguem perquè l'estiu s'assembli al màxim a un allargament o una anticipació del curs vinent en termes d'oportunitats, horaris, gratuïtat de les activitats i professionals de l'educació implicades.

L'educació i la cultura són eixos estratègics de ciutat i motors de transformació social. Des dels professionals, entitats, administració pública, col·lectius, veïns i veïnes hem de ser participants d'aquest projecte comunitari, de construcció de ciutadania amb capacitat crítica, lliure, creativa i si cal dissident.

Les persones aprenem i fem cultura en tots els espais de la quotidianitat i al llarg de tota la vida. Des dels espais d'aprenentatge (educatius i culturals), oferint experiències personals i comunitàries que ens transformen i construeixen la comunitat.

Cal garantir, en la mesura que les condicions dictin, a un programa extensiu i inclusiu dels serveis educatius i culturals que siguin un reforç i possibilitin que l'esclatxa d'oportunitats dels nostres infants i joves no s'accentuï.

L'educació i la cultura són eixos estratègics de ciutat i motors de transformació social.

Una segunda oportunidad.

Sufrimos una terrible crisis sanitaria y económica pero también una **climática y de biodiversidad**, que ya viene de mucho antes y que lamentablemente continúa. Son las dos caras de un mismo problema: **la degradación y destrucción de la Tierra y la alteración irreversible de su equilibrio**. Nuestro planeta está enfermo y nosotros hemos enfermado con él.

Entre la tragedia humana y los dramas personales de esta pandemia, entre la crisis mundial de salud, de la economía, de nuestra sociedad, que nos ha golpeado dramáticamente con la pérdida irreparable de vidas humanas y con la destrucción de nuestra economía y nuestra forma de vida, lo poco positivo que nos ha deparado esta crisis es una disminución drástica en los niveles de emisiones contaminantes y una reducción de las agresiones al medio ambiente y a los ecosistemas, provocados por una reducción de las actividades productivas, comerciales, de movilidad, de actividad humana en definitiva.

Es un parón forzado. Hemos reducido, sin querer, nuestros biorritmos humanos equiparándolos al nivel de los biorritmos planetarios, acompasándolos un poco más con los tiempos de la naturaleza, abandonando e interrumpiendo temporalmente el frenético ritmo que teníamos de destrucción/autodestrucción del medio ambiente y de saqueo de los recursos de la Tierra.

Es como si, sin pedirlo, al menos sin desearlo de esta manera, se nos hubiera regalado una segunda oportunidad para poder replantearnos nuestro modelo de desarrollo, nuestro modo de vida, para intentar salvar nuestro planeta y a nosotros mismos e intentar dar respuesta y buscar soluciones a esta crisis climática y medioambiental que no ha desaparecido y que amenaza con recrudecerse y empeorar cuando volvamos a nuestra vida "normal".

Justo ahora cuando parecía que nos precipitábamos sin remedio en un camino de no retorno de destrucción de nuestro planeta, quizás, sólo quizás, nos hayamos encontrado con esta segunda oportunidad.

Pero replantearnos el sistema en el que queremos vivir no sólo es una oportunidad, es también en estos momentos una necesidad. Debemos aprovechar para replantearnos nuestra **relación con nuestro entorno** y cómo podemos contribuir a **luchar contra la crisis ecológica de nuestro planeta**, que es quien sustenta toda la vida, incluidos nosotros/as.

No es una labor fácil, requiere reflexionar, ser autocríticos y aprender nuevas maneras de hacer y de ser, pero también exige desaprender muchos de los hábitos, comportamientos y maneras de hacer que hemos aprendido y nos han impuesto tras años y años de aleccionamiento, de condicionamiento, de publicidad, de televisión, de técnicas comerciales y de márketing. Es como una vuelta atrás, a nuestra esencia, para poder ir hacia adelante, hacia un futuro sostenible y de vida donde incrementemos nuestra capacidad de resiliencia, amplíemos nuestra empatía, y reforcemos nuestra solidaridad y nuestros vínculos comunitarios, de ayuda mutua y de cooperación.

Debemos provocar los cambios económicos necesarios para generar una transición ecosocial que a su vez lleve irremediamente a un cambio de sistema. Sabemos que el capitalismo responde siempre ante las crisis agrediendo lo público, lo común, y agrediendo con virulencia nuestras relaciones sociales y nuestra relación con el entorno. Pero en una crisis como esta se evidencia más que nunca el sinsentido que supone dejar nuestras vidas en manos de la búsqueda despiadada de beneficios únicamente económicos. Tenemos una nueva oportunidad.

STOP VIRUS DR. RÚBIAS

L'àmbit sociosanitari suspèn l'examen del COVID-19.

Pots participar en la construcció de la **Cornellà del futur** formant part de les nostres àrees de treball sectorial on reflexionem, debatem i proposem **En Comú!**

Per a més informació, envia'ns un mail comucornella@gmail.com

Xarxes socials

@catcomucornella

Tot i que la prioritat avui encara és salvar vides i evitar contagis, la crisi del COVID-19 ens ha demostrat a cops duríssims que ni el **Sistema d'Atenció a la Dependència** ni la **Xarxa de Salut Primària i Comunitària** funcionaven mitjanament bé a Catalunya.

Quan ja fa dos mesos de l'inici dels contagis a casa nostra podem dir que l'estructura de serveis de residències, centres de dia o de serveis domiciliaris per a gent gran i persones dependents ha suspès l'examen del COVID, i això potser ha suposat la mort de persones que amb un altre sistema podrien potser haver salvat la vida.

La tasca de les professionals dels serveis de geriatria i de dependència està essent exemplar i admirable, però la **manca de recursos i les mancances estructurals del sistema** els està fent viure situacions crítiques, angoixants i injustes, impròpies d'un servei que, en teoria, era públic.

Durant els darrers vint anys, i especialment des de l'aprovació de la **Llei de Dependència** (LAPAD de 2006) la Generalitat ha optat per fomentar la privatització de les cures i l'atenció a la Dependència, facilitant el "negoci" especialment de les residències i centres de dia. No oblidem que aquesta Generalitat ha apostat per concertar places en centres i per l'externalització dels seus centres propis, i que n'ha explicat les seves "excel·lències".

Llavors què ha fallat?

Amb el model que s'ha acabat implantant a Catalunya s'ha facilitat la precarietat dels serveis, i l'aïllament de les persones residents, deslligant-los de la xarxa de Salut quan era més important el seu seguiment, ja que en les residències les persones envellim i ens fem més dependents i amb major necessitat d'atenció sanitària. **Per què no s'ha integrat el sistema d'atenció a la dependència en la xarxa de salut és una de les grans preguntes sense resposta. Cap Conse-**

ller/a de Salut o de Benestar Social ens ho ha respost mai. Tampoc ens han contestat per què no han deixat mai que Ajuntaments com Cornellà poguessin realitzar la funció d'inspecció de les residències i centres de dia dels seus municipis o per què ha calgut el suport de la **Unitat Militar d'Emergències** (UME) per desinfectar desenes de centres a Catalunya.

Alhora, molts/es professionals dels Serveis Socials han denunciat en els darrers anys aquesta situació dels serveis d'atenció a la dependència i de com la Xarxa del Sistema de Salut de Catalunya, especialment en els seus **nivells d'atenció bàsica o primària**, i de salut comunitària, era incapaç, per insuficiència de recursos, d'atendre a tota la població del seu entorn i d'avançar-se a escenaris com el que ha generat el COVID i el confinament.

Com més necessari era que els serveis de les ABS es dediquessin a atendre a la població del seu territori, a trucar a la gent malalta o a la gent amb més risc d'emmalaltir, la Generalitat ha retirat als professionals i ha tancat ambulatoris.

Evidentment, hi ha situacions d'urgència i de reforç als hospitals que calia cobrir, però no oblidem que hem deixat a casa milers de persones malaltes o dependents sense atenció ambulatoria, i que ni tan sols s'ha previst avisar als Ajuntaments de les seves situacions perquè poguessin atendre als seus veïns/es.

La Generalitat encara no ha entès el concepte de Salut Comunitària i per això no hi ha apostat mai. La crisi del COVID ha suspès tot el model sociosanitari a Catalunya.

La crisi del COVID ha suspès tot el model sociosanitari a Catalunya.

L'AJUNTAMENT DE CORNELLÀ DAVANT LA CRISI DEL COVID-19:

Aquestes són les principals mesures preses:

Creació d'una **organització municipal excepcional** per atendre afectats i afectades.

Assistència psicològica en col·laboració amb el centre Khepra.

Assessorament a empreses i autònoms per a accedir a ajuts econòmics.

Ajornaments dels **lloguers d'habitatges i locals municipals**.

Reforç del **servei de neteja viària** per realitzar desinfeccions dels carrers.

Atenció telefònica dels serveis d'ocupació.

Ajuts econòmics i paquets d'alimentació per a famílies sense ingressos.

Senyalització de l'espai públic, talls de trànsit i augment del temps de pas dels vianants dels semàfors per garantir les distàncies de seguretat.

Assessorament de l'oficina local d'habitatge sobre **moratòries hipotecàries**.

Trucades a més de **6.200** persones grans de la ciutat.

Assistència a més de **340** persones grans per realitzar compres o llençar les escombraries.

Creació d'un **Fons de Contingència d'1 milió d'euros** per donar resposta a l'emergència social d'aquesta crisi.

Repartiment de més de **1.400 targetes** de beques menjador.